

Szegedi Szabadtéri Játékok, 1965

Írta: SIKLÓS JÁNOS

Az idei év az első, amely számos bizonyítékát nyújtja annak illusztrálására, hogy a Szegedi Szabadtéri Játékok az ország közvéleménye előtt, valószínű, végérvényesen „befutott”. Ezt példázza a 65 ezer elővételi jegy, a meghirdetett és bemutatásra kerülő műsor, a hazai és külföldi szereplőgárda ismert művészi kvalitása.

Hétéves erőfeszítés, küszködés és kísérletezés eredménye, hogy most a fanfárok hangjára figyel az ország kulturális közvéleménye. Ezt elősegítette az a változás is, amely az újságok, s más hírközlő szervek felfogásában észlelhető. Már nem a „vidéki próbálkozásoként” kezelik a Játékokat. Eldől a „létezősültség vita” is. A hangszóval a művészi produkciók rendezői, előadásbeli kvalitására esett. Ebben a kedvező változásban szerepet játszik művelődési kormányzatunk részéről az eltökéltség, hogy a Játékokat a magyar színjátszás reprezentatív rendezvényévé emelje. S ez a törekvés évről évre érvényesült.

Kialakult többé-kevésbé a profil is, s ezzel mintegy lezárult a jellegvita. Hét év összegzett tapasztalatai alapján kiformalódott a szegedi játékok „szabadtéri” művészi arculata. Eddig is és ezután is klasszikus és mai opera, dráma képezi a műsorpolitika alapját, nemzetközi és hazai szerzők művei kerülnek bemutatásra. Ezen a hármas síkon formálódott meg a Játékok műsorpolitikai koncepciója. Kialakult a művészi, rendezői felfogás néhány alapvonása is. A bemutatásra kerülő műveket újra kell rendezni a tér, környezet hatása monumentalitásából kiindulva. Most már a környezeti tényezők is a rendezés szolgálatába szegődtek. Ezt a rendezői felfogást bizonyítja az ember tragédiájának mostani színre kerülése, amely a dóm adottságait maximálisan igénybe veszi és a madáchi mű átfogó szellemiségét térben és időben kitágítja, a magyar klasszikus új vonásait mutatja be a nézőnek.

A Játékok előadásai évről évre újat is hoznak. Nemcsak azzal, hogy újabb operák, drámák kerülnek bemutatásra — persze elsősorban ezáltal —, hanem a rendezési felfogás állandó útkeresésében. Újabbat nyújtani, ez a szándék az előadások rendezésének egyik alapvonása. Ez a felfogás párosul a szereplőgárda körének bővítésével. A magyar színészet színe-virága a magáénak érzi a szegedi játékokat, hiszen a legismertebb rendezők közreműködése már állandósult. Sőt számos élvonalbeli színészt, így Simándyt, Bessenyeit — a mintegy tiszteletbeli szegedieket — sokan követnek más vezető színészek közül, mert a szegedi szabadtéri egyben az egyéni művészi rangot is növeli. A korábbi évek szerződésbeli huzavonája a múlté, és ennek nemcsak rendeleti okára kell hivatkozni, hanem a szegedi játékok elismertségére, polgárjogára.

A külföldi művészek fellépése általánossá vált. Idén nem kisebb művészegységek lépnek fel a dóm előtti színpadon, mint Nikola Nikolov, Amy Shuard, Jeanette Pilou, s az angol Harlequin balett. Ez a bemutatásra kerülő produkciók művészi rangjának növelését szolgálja, de egyben a Játékok nemzetközi hírnevét is gyarapítja. Ma már egyaránt nem ismeretlen a szegedi dóm előtt rendezett fesztivál a szocialista és a tőkés országok művészvilágában. Egyre nagyobb értéket jelent az itteni fellépés.

A pártoló közönség tábora is kibővült. Korábban a szegediek, Csongrád megyeiek jelentették a látogatók zömét, most az ország minden részéből sokszor spontán érdeklődés, jegyelővétel a Játékok valódi fémjelzését adják. A közönség felfokozódó érdeklődésének nemcsak az az oka, hogy minden évben új és új művekkel bővíti a repertoár, hanem a jelenség kétségeltlen szociális, kulturális tényezőit sem hagyhatjuk figyelmen kívül. Hét év alatt nemcsak a Játékok nyert polgárjogot hazánkban, de tömegméretekben kielégültek — s kielégülnek — olyan praktikus igények, amelyek eddig elsősorban szerepet játszottak családok életében: házépítés, lakásvétel, bútor, ruha, autó, motor stb. Mindezek beszerzése után most már sokkal többen tudnak és akarnak olyan kulturális élvezeteket jutni, amit — színművészetben — csak itt Szegeden kaphatnak meg. A közönség érdeklődésében jelentkező „fordulat” a szociális viszonyok állandó javulásának sajátos tükröképe is. Ha ezt az összefüggést továbbvisszük, jóslás nélkül mondhatjuk, hogy hacsak nem ér valamilyen váratlan külső, belső baj, akkor néhány év múlva szerencsésnek mondja magát, aki bejut a nézőtérre. Ez a feltételezés nem alaptalan, az 1965. évi mindenirányú stabilitás megokolja e kijelentést. Különösen ha még azt is figyelembe vesszük, hogy a testvérnépek barátságának jegyében kinyílnak a határsorompók.

Azoknak az országos és szegedi optimistáknak lett igazuk, akik amellyel kardoskodtak, hogy a Szegedi Játékok előbb-utóbb rálép arra az útra, amelyen a nagy, nemzetközileg elismert fesztiválok járnak. Ennek egyik vonása: a rendszeresség és a stabilitás biztosítása volt. Most már nem merül fel, hogy „jövőre hogyan rendezzük meg”, hiszen két-három évre előre megvan (legalábbis kontúrokban) a műsor. Ehhez alkalmazkodóan a belföldi, külföldi művészgárda. A játékok lelkes művészeti tanácsának, a művelődési szakterka vezetőinek ebben oroszlan-része van. Számunkra nem többletgond ez a nagy vállalkozás, szívesen és körültekintő szakértelemmel végzik. Ezt az idei év — hétéves munka beérlelődő eredménye — mutatja. Ezzel eldőlt az a következő vitakérdés is, hogy kié a Szegedi Szabadtéri Játékok? Szeged városáé! S e nagy vállalkozásban ezt a várost a színművészet magyar reprezentánsai becsületesen támogatják. Kollektív munka eredménye az elmúlt hat év, s az a nyugalmas érzés, ami eltölti a közvetlen felelős vezetőket most, a hetedik szezonban, ma este a fanfárok hívó hangjának pillanataiban.

Az elégedettségéből korántsem következik, hogy most már minden rendben volna. A rohamosan fejlődő igények és a nemzetközi mérce újabb és újabb megoldandó feladatokat állít művészi és állami vezetők elé. A kísérletezés periódusa nem zárult le 1965-tel, csak módosult, összetettebb lett. A szegedi és a megyei közönség támogatása, szeretete éppen nélkülözhetetlen marad, mint a múlt években. Az állami dotáció és ennek ellentételeként támasztott igény ellentmondásossága ma is megvan. Minőségileg másképpen jelentkező gondok jönnek, de remélhetően nyerneik is megoldást lelkiismeretes, okos közösségi munkával.

Köszöntjük az 1965. évi Játékokat!

1965 JUL 24

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

55. évfolyam, 173. szám

Ara: 60 fillér

Szombat, 1965. július 24.

Belejezés előtt a kenderfonógyár rekonstrukciója

Valamennyi új gép termel **Hónap**
végére elkészült a nagycarnok klima-berendezése **Csak kisebb munkák maradtak év végére**

Még öt hónap van hátra a szegedi kenderfonógyár rekonstrukciójának hivatalos befejezéséig, ám a 94 millió forintból készülő beruházás és felújítás nagy része már elkészült, az új termelőberendezéseket birtokba vették, s annak ellenére, hogy a gyárban még tart az építkezés, s emiatt a rend nem állhatott helyre, a termelés felfelé ível ismét.

Sorra vége a beruházási programban előírt létesítmények helyzetét, elmondhatjuk, hogy az új fonócsarnok teljesen kész, három műszakban dolgoznak benne, s az átköltöztetett régi gépek közül is már csak az utolsó felszerelése van hátra. Az egy évvel ezelőtt érkezett angol gyártmányú gépek beváltak, s annak ellenére, hogy a dolgozók egy részének még nincs meg a kellő begyakorlottsága, a termelékenység megfelelő, az első félévben körülbelül a tervezett szerint alakult a gépi termelékenység. Néhány héttel ezelőtt, amikor az utónedvesítő berendezés is működésbe lépett, észrevehetően megnövekedett a termelés mennyisége is. Az új csarnok most az egész gyáregység termelésének mintegy negyedrészt adja. A nagy nyári meleg ellenére is igen kellemes a hőmérséklet, nincs por, a munkások a lehető legkorszerűbb körülmények között dolgoznak.

Ha a rekonstrukció befejeződik, szinte rá sem lehet majd ismerni belülről a kendergyárra. Hasonlóan kitűnő körülményeket biztosít ugyanis a régi nagycarnok számára készülő új klímabeszívő-berendezés. Ennek gépészeti szerelése még tart, de már nemsokára, július 31-re végképp megsza- badulnak a dolgozók a most még nehéz, fullasztó levegőtől. Az ehhez a beruházási szakaszhoz csatlakozó gőztávozókat átadták az építők, s bár még az észlelt hiányosságokat meg kell szüntetni, mire a gőzre szükség lesz a gyárnak, nem lesz semmiféle fennakadás.

Lényegében befejezettek tekinthető a nyersáruraktár építkezése is. Igaz, egyelőre csak a földszintet vették birtokukba, mivel a belső szállítóberendezések nem működnek még, de augusztusban már feltöltik az egész épületet anyaggal, úgyhogy a város különböző részein levő ideiglenes raktárakat más célra tudják felhasználni. A nyersanyagraktár felépítése gazdaságossági és technológiai szempontból is igen előnyös, hiszen kevesebb fuvarral, könnyebben hozzájuthat-

nak a nyersanyaghoz a termelő egységek.

A beruházást kiegészítő felújítások nagy része is még az idén elkészül — adta meg a tájékoztatást Bérczi István, a gyáregység főmérnöke —, csak néhány kisebb munka húzódik át a következő évre. A transzformátor-állomást már felszerelték, s mihelyt a nagy villamosenergia igényű klimatizáló kész, üzembe is helyezik. A kapcsolóházat most szerelik. Az építkezésekkel egyidőben felújítják a gyár egész villamosvezeték-hálózatát, a világítást, több épü-

letet átalakítanak, renoválnak.

A rekonstrukció eredményeképpen a kenderfonógyár kapacitása az 1960-as 7290 orsóról 8544 fonóorsóra növekedett, holott több elavult gépet üzemben kívül helyeztek. Az új fonóbanan 25, a vizesfonóban 11, a nagycarnokban 35 új gépet szereltek fel, s más üzemrészek is kaptak új termelőberendezéseket. Sajnos a gyár első féléves termelési eredményein még nem látszott meg kellőképpen a rekonstrukció jótékony hatása. Ugyan az exporttervet némileg túlteljesítették, de a teljes termelés értéke csupán 97,5 százaléka a tervezettnél. A gyár súlyos létszámihiánnyal küzd jelenleg, de ha az építkezés véget ér, a megváltozott, kulturált munkakörülmények bizonyára jobban vonzzák majd a dolgozókat, mint eddig.

Jólet és önnudat

Válogatós emberek

A „pult alól” ne!

Kibernetikai laboratóriumot avattak

Gyorsposta

Az együttérzés forintjai

Több mint kétfélmillió forint az árvízkarok helyreállítására

Mély együttérzéssel, aggodalommal figyelték a Csongrád megyeiek is a Duna menti városok, falvak küzdelmét az árvízzel, s nem maradtak tétlen, amikor segíteni kellett. Több százan vettek részt a védekező munkában, s most együttérzésüket azzal is kifejezik, hogy munkafelajánlásokkal, készpénz-adományaikkal járulnak hozzá az árvízkarok helyreállításához.

A Minőségi Cipőgyár szegedi gyáregysége és a ruha- gyár dolgozói kezdeményezték

anyagi felajánlások széles visszhangra találtak

az ipari üzemekben, a kereskedelemben, közlekedésben és a mezőgazdaságban dolgozók között is. Alttalában

egynapi keresetnek megfelelő összeget

ajánlottak fel a dolgozók. Kultúr- és sportrendezvények tiszta bevételét, több üzemben a vasárnapi műszak

túlóradíját juttatták el

az árvízkarok helyreállítását szolgáló alap javára.

Az Elemezési Dolgozók Szakszervezete Csongrád megyei bizottságához érkezett jelentések szerint

a megye 16 vállalatának 6560 dolgozója ajánlott fel

kisebbs-nagyobb összeget. Ed- dig készpénzben 146 ezer 304 forintot fizettek be. A vasár- napi műszak túlóradíjaként 117 ezer 760 forintot aján- lottak fel. Az ÉDOSZ együt- tesse 4 ezer forintot adott az árvízkarok helyreállítására.

A megye 23 vasúti szolgál- lati helye közül eddig 11-től érkezett jelentés. A fel- ajánlott és

befizetett összeg 115 ezer forint.

A pedagógusok 66 ezer forintot fizettek be. A Helyiipari és Városgazdálkodási Dolgozók Szakszervezete megyei bizottságához eddig

27 vállalat 7400 dolgozója- nak felajánlása érkezett.

Eszerint a tanácsai vállalatok dolgozóinak

99 százaléka tett felaján- lást.

Az általuk befizetett összeg meghaladja a 335 ezer forintot. A kereskedelmi és pénz- ügyi dolgozók több mint 170 ezer, a közalkalmazottak szakszervezetei alapszerveze- teinek fele eddig mintegy 117 ezer forintot ajánlottak fel és fizettek be.

A legnagyobb összeget a textilipari üzemek dolgozói ajánlották fel,

összesen 347 ezer forin- tot.

Igen jelentős az építőipari dolgozók, a postások, s a többi üzemek dolgozóinak felajánlása is. A mezőgazda- sági dolgozók szakszervezeté- hez tartozó üzemek dolgozói az eddigi jelentések szerint 272 ezer forintot ajánlottak fel. Ezzel a Csongrád megyei szakszervezeti bizottsá- gok által összegyűjtött ösz- szeg

meghaladja a 2 millió forin- tot.

Ez az összeg még tovább emelkedik, hiszen több vál- lalatnál, hivatalnál, intéz- ménynél

még nem összesítették a felajánlásokat. Csongrád megyében előreláthatóan au- gusztus végén fejezik be a gyűjtést.

Felbocsátották a Kozmosz-76-ot

A Szovjetunióban újabb mesterséges holdat bocsátot- tak földközeli pályára, a Kozmosz-76-ot. A szputnyik tudományos felszerelése a világűr tanulmányozására szolgál a TASSZS által 1962. március 16-án bejelentett programmal összhangban.

A szputnyik pályájának adatai a következők: kezdeti keringési idő 92,2 perc, a Földtől mért maximális tá- volság (apogeum) 530 kilo-

méter, a minimális távolság (perigeum) 261 kilométer, a pálya hajlásszöge 48,8 fok.

A tudományos műszereken kívül a szputnyikon rádió- rendszert helyeztek el, amely a pályaelemek mérésére szolgál, továbbá egy rádió táv- mérő rendszert, amely a mű- szerek és a tudományos be- rendezés munkájáról továb- bít adatokat a Földre.

A mesterséges hold mű- szerei normálisan működnek, a beérkező információkat ko- ordinációs-számítógéppel dol- gozza fel. (MTI)

Megemlékezés Hirosimáról

A következő napokban or- szágszerte megemlékeznek a hirosimai és nagaszaki atom- katasztrófa 20. évfordulójá- ról. Fényképek, dokumentu- mok bemutatásával kiállítá- sokon idézik fel a két japán város tragikus pusztulását és azoknak az áldozatoknak a sorsát, akiket — jöllehet túlélték a robbanást — kitö- rölhetetlen nyomot hagyott a radioaktív sugárzás. Ezenki- vül gyűlések és más össze-

jövetelek százain itélik el a magyar békemozgalom akti- vístái az atomfegyverek el- terjesztésére és a minden eddiginél rettenetesebb puszt- itással fenyegető harmadik világháború kirobbantására irányuló mesterkedéseket. A megemlékezéssel egyidejűleg Budapesten és vidéken meg- kezdik a helsinki béke-vi- lágkongresszus határozatainak és állásfoglalásainak is- mertetését.

Magyar kórház Jemennek

A magyar-jemeni műszi- ka tudományos együttműkö- dési megállapodás értelmé- ben azonkívül, hogy a ma- gyar kormány kórházi fel- szerelést bocsát a jemeni kormány részére, a kórházat személyzettel is ellátja, to- vábbá gondoskodik a kórház

gyógyszerekhiányáról, vál- kila jemeni mezőgazdasági szakemberek továbbképzését is. A jemeni ösztöndíjasok 16 tagú csoportja a napok- ban érkezett meg hazánkba. Ez az első alkalom, hogy je- meni szakemberek magyar- országi továbbképzésben vesznek részt.